

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

18118 *Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

A creación do euro en 1999 e a súa posta en circulación en 2002 como moeda única, cando menos na zona dos países que adoptaron a nova divisa, debeu orixinar, ao mesmo tempo, a regulación uniforme dos instrumentos de pagamento que fan posible a utilización da dita moeda.

Aínda que se aprobaron determinadas normas comunitarias con obxectivos harmonizadores sobre algúns aspectos dos sistemas de pagamento, non foi ata 2005 cando a Comisión da Unión Europea presentou a proposta de directiva sobre servizos de pagamento no mercado interior, a cal foi aprobada como Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, pola que se modifican as directivas 97/7/CE, 2005/65/CE e 2006/48/CE e pola que se derroga a Directiva 97/5/CE. O obxecto desta lei é incorporala ao ordenamento xurídico español.

O obxectivo xeral da directiva é garantir que os pagamentos realizados no ámbito da Unión Europea -en concreto, as transferencias, os cargos directos e as operacións de pagamento directo efectuadas mediante tarxeta- poidan realizarse coa mesma facilidade, eficiencia e seguranza que os pagamentos nacionais internos dos Estados membros. Xunto a isto contribúe ao reforzamento e protección dos dereitos dos usuarios dos servizos de pagamento e facilita a aplicación operativa dos instrumentos da zona única de pagamentos en euros, o que se denominou SEPA («Single Euro Payments Area»), que debe ser desenvolvida pola industria privada co impulso do Banco Central Europeo e dos bancos centrais nacionais.

A SEPA debe significar, cando estea concluída, previsiblemente en 2010, que os servizos de pagamento, recollidos na directiva, se presten na Unión Europea coma nun territorio sen fronteiras e onde as posibles diferenzas de custos non teñan outra causa que a eficiencia dos prestadores dos servizos.

II

Os obxectivos específicos da directiva e, por conseguinte, desta lei son os que se expoñen a seguir.

En primeiro lugar, perséguese estimular a competencia entre os mercados nacionais e asegurar igualdade de oportunidades para competir. Nesta liña, permítese a creación de novas entidades de pagamento que, sen prexuízo de que cumpran importantes exixencias e garantías para o seu funcionamento, poidan representar unha ampliación dos provedores de servizos de pagamento.

En segundo lugar, preténdese aumentar a transparencia no mercado, tanto para os prestadores dos servizos como dos usuarios. Para conseguir este obxectivo cómpre establecer normas comúns, como mellor sistema para ofrecer seguranza xurídica, tanto

no ámbito nacional como no transfronteirizo, toda vez que son uniformes as condicións e os requisitos de información aplicables aos servizos de pagamento.

En terceiro lugar, establécese un sistema común de dereitos e obrigas para provedores e para usuarios en relación coa prestación e utilización dos servizos de pagamento. Sen tal ordenación, sería imposible a integración do mercado único de pagamentos.

Todo isto contribuirá a unha maior eficiencia, un nivel máis elevado de automatización e un procedemento común suxeito a lexislación comunitaria.

III

Esta lei, seguindo o mesmo esquema que a directiva, estrutúrase en cinco títulos.

O título I contén as disposicións xerais que regulan os aspectos principais do texto legal. Delimítase o ámbito de aplicación polo que atinxe aos servizos de pagamento que se enumeran dunha maneira exhaustiva e en canto ao territorio en que se prestan, que é o territorio español, calquera que sexa a orixe ou o destino final das operacións. Por tanto, establécese un só sistema para os provedores que estean suxeitos á lei española, sen restrinxir as operacións ás que teñan lugar unicamente en territorio da Unión Europea.

Cómpre destacar que a lei establece a reserva de actividade para prestar os servizos de pagamento en favor dos provedores que tamén de modo exhaustivo se enumeran como posibles prestadores. Trátase das entidades de crédito e das novas entidades de pagamento, cuxo réxime xurídico se establece no título II. É moi importante sinalar que esas novas entidades de pagamento quedan sometidas a unha regulación similar á bancaria e baixo a supervisión do Banco de España. Tamén se establece o que as distingue substancialmente das entidades de crédito, que é a prohibición de captar depósitos de clientes.

Espérase que as novas entidades de pagamento axuden a aumentar a competencia entre os provedores de servizos, coa previsible redución do seu custo.

No título III establécese, con carácter xeral para todos os servizos de pagamento, o sistema de transparencia en canto ás condicións e aos requisitos de información aplicables aos ditos servizos. Isto faise cun criterio flexible, con maiores ou menores exixencias segundo as características do usuario, protexendo con maior rigor os consumidores ordinarios, pero dando sempre unha marxe notable á liberdade contractual. En todo caso, o provedor do servizo deberá facilitar ao usuario toda a información e condicións relativas á prestación que ambos concerten.

No título IV establécense os dereitos e as obrigas dos provedores e dos usuarios en relación con servizos de pagamento. Igual ca no título anterior, permítense distintos niveis de exixencia, sempre prevendo que a maior protección se ofrezca ao consumidor ordinario.

En canto ao pagamento dos servizos, introdúcese como regra xeral que o ordenante e o beneficiario da operación deben asumir cada un o custo que lle corresponda. Isto non impedirá que organismos públicos, como a Seguranza Social, poidan establecer convenios coas entidades financeiras para que tales entidades non cobren ningún gasto en determinadas operacións de pagamento.

En xeral, todo o sistema se fundamenta no equilibrio contractual entre provedor e usuario, pero establecendo en cuestións principais o criterio de que se trata dun estatuto legal irrenunciable, como sucede en canto ás consecuencias xurídicas de actuacións non xustificadas ou defectuosas.

Merece destacarse a regulación plenamente harmonizada que se introduce sobre a data de valor dos aboamentos e cargos na conta do cliente derivados das operacións de pagamento, conforme o criterio de eficiencia e rapidez.

Nunha materia tan complexa, esta lei leva a cabo a incorporación ao ordenamento xurídico español daquelas disposicións da Directiva 2007/64/CE sobre servizos de pagamento no mercado interior que requiren rango legal. Nunha fase posterior, a transposición desta deberá completarse co oportuno desenvolvemento regulamentario, de conformidade cos elementos determinantes que a lei establece, que deberán observarse ao redactar as normas regulamentarias.

Finalmente, convén destacar que coas normas transitorias se pretende facilitar a aplicación da nova lei, axilizando trámites, coa redución de gastos que isto supón.

TÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. O obxecto desta lei é a regulación dos servizos de pagamento, relacionados no número 2, que se presten en territorio español, incluíndo a forma de prestación de tales servizos, o réxime xurídico das entidades de pagamento, o réxime de transparencia e información aplicable aos servizos de pagamento, así como os dereitos e as obrigas respectivas tanto dos usuarios dos servizos como dos provedores destes.

2. Os servizos de pagamento que regula esta lei son:

a) Os servizos que permiten o ingreso de efectivo nunha conta de pagamento e todas as operacións necesarias para a xestión da propia conta de pagamento.

b) Os servizos que permiten a retirada de efectivo dunha conta de pagamento e todas as operacións necesarias para a xestión da propia conta de pagamento.

c) A execución de operacións de pagamento, incluída a transferencia de fondos, a través dunha conta de pagamento no provedor de servizos de pagamento do usuario ou outro provedor de servizos de pagamento:

1.º Execución de débitos domiciliados, incluídos os débitos domiciliados non recorrentes,

2.º Execución de operacións de pagamento mediante tarxeta de pagamento ou dispositivo similar,

3.º Execución de transferencias, incluídas as ordes permanentes.

d) A execución de operacións de pagamento cando os fondos estean cubertos por unha liña de crédito aberta para un usuario de servizos de pagamento:

1.º Execución de débitos domiciliados, incluídos os débitos domiciliados non recorrentes,

2.º Execución de operacións de pagamento mediante tarxeta de pagamento ou dispositivo similar,

3.º Execución de transferencias, incluídas as ordes permanentes.

e) A emisión e adquisición de instrumentos de pagamento.

f) O envío de diñeiro.

g) A execución de operacións de pagamento nas cales se transmita o consentimento do ordenante a executar unha operación de pagamento mediante dispositivos de telecomunicación, dixitais ou informáticos, e se realice o pagamento a través do operador da rede ou sistema de telecomunicación ou informático, que actúa unicamente como intermediario entre o usuario do servizo de pagamento e o prestador de bens e servizos.

Facúltase o Goberno para introducir modificacións neste número 2 cando así o fixeren os órganos competentes da Unión Europea no anexo da Directiva 2007/64/CE, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior.

3. Os títulos III e IV aplicaranse, nos termos alí previstos, aos contratos que regulan os servizos de pagamento prestados polos provedores de tales servizos residentes en España, incluídas as sucursais en España de provedores estranxeiros. Así mesmo, aplicaranse os mencionados títulos ás operacións de pagamento que se efectúen en territorio español. Non obstante, cando o servizo de pagamento se preste ao abeiro de contratos marco suscritos por entidades de pagamento que teñan o seu domicilio noutros Estados membros da Unión Europea mediante o exercicio en España da liberdade de prestación de servizos, sen establecemento, prevista no artigo 11, aplicarase a lexislación do Estado de orixe da entidade de pagamento que preste o servizo. Nestes casos, cando

se trate de operacións con consumidores, aplicarase a lexislación española sempre que sexa máis favorable.

4. Esta lei entenderase sen prexuízo do previsto na Lei 7/1995, do 23 de marzo, de crédito ao consumo, naqueles casos en que un instrumento ou servizo de pagamento inclúa a concesión dun crédito desa natureza.

Artigo 2. *Definicións.*

Para efectos desta lei, entenderase por:

1. «Estado membro de orixe»: un dos seguintes:

a) O Estado membro en que o provedor de servizo de pagamento teña fixado o seu domicilio social; ou,

b) Se o provedor de servizo de pagamento non posúe domicilio social consonte a lexislación nacional, o Estado membro en que teña fixada a súa administración central;

2. «Estado membro de acollida»: o Estado membro distinto do Estado membro de orixe no cal o provedor de servizo de pagamento ten un axente ou unha sucursal ou presta servizos de pagamento;

3. «Servizo de pagamento»: calquera das actividades comerciais previstas no artigo 1.2 desta lei;

4. «Entidade de pagamento»: unha persoa xurídica á cal se lle outorgou autorización para prestar e executar servizos de pagamento;

5. «Operación de pagamento»: unha acción, iniciada polo ordenante ou polo beneficiario, consistente en situar, transferir ou retirar fondos, con independencia doutras obrigas subxacentes entre ambos;

6. «Sistema de pagamento»: un sistema de transferencia de fondos regulado por disposicións formais e normalizadas, e dotado de normas comúns para o tratamento, liquidación ou compensación de operacións de pagamento;

7. «Ordenante»: unha persoa física ou xurídica titular dunha conta de pagamento que autoriza unha orde de pagamento a partir da dita conta ou, no caso de que non exista unha conta de pagamento, a persoa física ou xurídica que dita unha orde de pagamento;

8. «Beneficiario»: unha persoa física ou xurídica que sexa o destinatario previsto dos fondos que sexan obxecto dunha operación de pagamento;

9. «Provedor de servizos de pagamento»: os organismos públicos, entidades e empresas autorizadas para prestar servizos de pagamento en España ou en calquera outro Estado membro da Unión Europea, tanto se se acollen como se non ás excepcións previstas no artigo 26 da Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, pola que se modifican as directivas 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE e 2006/48/CE e pola que se derroga a Directiva 97/5/CE, así como os de países terceiros, que se dediquen profesionalmente á prestación de servizos de pagamento;

10. «Usuario de servizos de pagamento»: unha persoa física ou xurídica que faga uso dun servizo de pagamento, xa sexa como ordenante, como beneficiario ou ambos;

11. «Consumidor»: unha persoa física que, nos contratos de servizos de pagamento que son obxecto desta lei, actúa con fins alleos á súa actividade económica, comercial ou profesional;

12. «Contrato marco»: un contrato de servizo de pagamento que rexe a execución futura de operacións de pagamento individuais e sucesivas, e que pode estipular a obriga de abrir unha conta de pagamento e as correspondentes condicións;

13. «Servizo de envío de diñeiro»: un servizo de pagamento que permite ben recibir fondos dun ordenante sen que se cree ningunha conta de pagamento a nome do ordenante ou do beneficiario, co único fin de transferir unha cantidade equivalente a un beneficiario ou a outro provedor de servizos de pagamento que actúe por conta do beneficiario, ou ben recibir fondos por conta do beneficiario e póllos á disposición deste;

14. «Conta de pagamento»: unha conta a nome dun ou varios usuarios de servizos de pagamento que sexa utilizada para a execución de operacións de pagamento;

15. «Fondos»: billetes e moedas, diñeiro escritural e diñeiro electrónico conforme o artigo 1.2 do Real decreto 322/2008, do 29 de febreiro, sobre o réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico;

16. «Orde de pagamento»: toda instrución cursada por un ordenante ou beneficiario ao seu provedor de servizos de pagamento pola que se solicite a execución dunha operación de pagamento;

17. «Data de valor»: momento utilizado por un provedor de servizos de pagamento como referencia para o cálculo do xuro sobre os fondos aboados ou cargados a unha conta de pagamento;

18. «Tipo de cambio de referencia»: tipo de cambio empregado como base para calcular calquera cambio de divisas, xa sexa facilitado polo provedor do servizo de pagamento ou proceda dunha fonte dispoñible publicamente;

19. «Autenticación»: un procedemento que lle permita ao provedor de servizos de pagamento comprobar a utilización dun instrumento de pagamento específico, incluíndo as súas características de seguranza personalizadas;

20. «Tipo de xuro de referencia»: tipo de xuro empregado como base para calcular calquera xuro que deba aplicarse e procedente dunha fonte dispoñible publicamente que poida ser verificada polas dúas partes nun contrato de servizos de pagamento;

21. «Identificador único»: unha combinación de letras, números ou signos especificados polo provedor de servizos de pagamento ao usuario dos ditos servizos, que este último debe proporcionar co fin de identificar de forma inequívoca o outro usuario do servizo de pagamento, a súa conta de pagamento nunha operación de pagamento ou ambos;

22. «Axente»: unha persoa física ou xurídica que presta servizos de pagamento en nome dun provedor de servizos de pagamento;

23. «Instrumento de pagamento»: calquera mecanismo ou mecanismos personalizados, ou conxunto de procedementos acordados polo provedor de servizos de pagamento e o usuario do servizo de pagamento, utilizado por este para iniciar unha orde de pagamento;

24. «Medio de comunicación a distancia»: calquera medio que, sen a presenza física simultánea do provedor e do usuario de servizos de pagamento, poida empregarse para a celebración dun contrato de servizos de pagamento;

25. «Soporte duradeiro»: calquera instrumento que lle permita ao usuario de servizos de pagamento almacenar a información que lle foi transmitida persoalmente, de maneira facilmente accesible para a súa futura consulta, durante un período de tempo adecuado para os fins da dita información, e que permita a reprodución sen cambios da información almacenada;

26. «Día hábil»: día de apertura comercial, para os efectos necesarios para a execución dunha operación de pagamento, dos provedores de servizos de pagamento do ordenante ou do beneficiario que interveñen na execución da operación de pagamento. No caso de contas de pagamento contratadas telematicamente, seguirase o calendario correspondente á praza en que estea situada a sede social do provedor de servizos de pagamento co que se contrataron;

27. «Débito domiciliado»: servizo de pagamento destinado a efectuar un cargo na conta de pagamento do ordenante, no que a operación de pagamento é iniciada polo beneficiario sobre a base do consentimento dado polo ordenante ao beneficiario, ao provedor de servizos de pagamento do beneficiario ou ao provedor de servizos de pagamento do propio ordenante;

28. «Sucursal»: un centro de actividade, distinto da administración central, que constitúe unha parte dunha entidade de pagamento, desprovisto de personalidade xurídica, e que efectúa directamente todas ou algunhas das operacións inherentes á actividade da entidade de pagamento; todos os centros de actividade establecidos nun mesmo Estado

membro por unha entidade de pagamento coa administración central noutro Estado membro se considerarán unha única sucursal; e

29. «Grupo»: un grupo de empresas no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

Artigo 3. *Excepcións á aplicación da lei.*

Esta lei non se aplicará ás seguintes actividades:

a) as operacións de pagamento efectuadas exclusivamente en efectivo e directamente do ordenante ao beneficiario, sen intervención de ningún intermediario;

b) as operacións de pagamento do ordenante ao beneficiario a través dun axente comercial autorizado para negociar ou concluír a compra ou venda de bens ou servizos por conta do ordenante ou do beneficiario;

c) o transporte físico, como actividade profesional, de billetes e moedas, incluídos a recollida, tratamento e entrega;

d) as operacións de pagamento consistentes na recollida e entrega non profesionais de diñeiro en efectivo realizadas con motivo de actividades non lucrativas ou benéficas;

e) os servizos en que o beneficiario lle proporciona diñeiro en efectivo ao ordenante como parte dunha operación de pagamento, por instancia expresa do usuario do servizo de pagamento inmediatamente antes da execución dunha operación de pagamento, mediante pagamento destinado á compra de bens ou servizos;

f) o negocio de cambio de billetes estranxeiros, cando os fondos non se manteñan en contas de pagamento;

g) as operacións de pagamento realizadas por medio de calquera dos seguintes documentos emitidos por un provedor de servizos de pagamento co fin de pór fondos á disposición do beneficiario:

1.º Cheques en papel conforme o Convenio de Xenebra do 19 de marzo de 1931, que establece unha lei uniforme sobre cheques,

2.º Cheques en papel similares aos recollidos na alínea i) e regulados polo Dereito de Estados membros que non sexan parte no Convenio de Xenebra do 19 de marzo de 1931 que establece unha lei uniforme sobre cheques,

3.º Efectos en papel conforme o Convenio de Xenebra do 7 de xuño de 1930 que establece unha lei uniforme sobre letras de cambio e obrigas de pagamento,

4.º Efectos en papel similares a aqueles a que se refire o inciso anterior e regulados polo dereito dos Estados membros que non sexan partes no Convenio de Xenebra do 7 de xuño de 1930 que establece unha lei uniforme sobre letras de cambio e obrigas de pagamento,

5.º Vales en papel,

6.º Cheques de viaxe en papel, e

7.º Xiros postais en papel, segundo a definición da Unión Postal Universal;

h) as operacións de pagamento realizadas por medio dun sistema de liquidación de pagamentos ou valores ou entre axentes de liquidación, entidades de contrapartida central, cámaras de compensación ou bancos centrais e outros participantes no sistema, e provedores de servizos de pagamento, sen prexuízo do disposto no artigo 5;

i) as operacións de pagamento relacionadas coa xestión de carteiras, con inclusión de dividendos, réditos ou outras distribucións, ou con amortizacións ou vendas, realizadas por persoas mencionadas na alínea h) deste artigo ou por empresas de servizos de investimento, entidades de crédito, institucións de investimento colectivo e as súas xestoras, plans e fondos de pensións e as súas xestoras e calquera outra entidade autorizada a custodiar instrumentos financeiros;

j) os servizos prestados por provedores de servizos técnicos como soporte á prestación de servizos de pagamento, sen que tales provedores cheguen a estar en ningún momento en posesión dos fondos que deban ser transferidos, incluídos o tratamento e almacenamento de datos, servizos de confianza e de protección da intimidade, autenticación

de datos e entidades, a tecnoloxía da información e a subministración de redes de comunicación, subministración e mantemento de terminais e dispositivos empregados para os servizos de pagamento;

k) os servizos que se baseen en instrumentos que poidan ser utilizados para a adquisición de bens ou servizos unicamente nas instalacións do emisor ou, en virtude dun acordo comercial co emisor, ben nunha rede limitada de provedores de servizos ben para un conxunto limitado de bens ou servizos, de acordo coas condicións que se establezan regulamentariamente;

l) as operacións de pagamento executadas por medio de dispositivos de telecomunicación, dixitais ou de tecnoloxías da información, cando os bens ou servizos adquiridos se entregan e utilizan mediante dispositivos de telecomunicación, dixitais ou de tecnoloxías da información, sempre e cando o operador de servizos de telecomunicación, dixitais ou de tecnoloxías da información non actúe unicamente como intermediario entre o usuario do servizo de pagamento e o provedor dos bens e servizos;

m) as operacións de pagamento efectuadas por conta propia entre provedores de servizos de pagamento e os seus axentes ou sucursais;

n) as operacións de pagamento entre as empresas dun mesmo grupo, sempre que se realicen sen a intervención de intermediarios, a través dun provedor de servizos de pagamento que non pertenza ao propio grupo; e

ñ) os servizos de provedores de retirada de diñeiro en caixeiros automáticos que actúen en nome de un ou de varios expedidores de tarxetas, que non sexan parte do contrato marco co consumidor que retire diñeiro dunha conta de pagamento, sempre e cando os ditos provedores non realicen outros servizos de pagamento, recollidos no artigo 1.2.

Artigo 4. *Reserva de actividade.*

1. Sen prexuízo das disposicións establecidas para a prestación de servizos transfronteirizos no artigo 11 desta lei por outros provedores de servizos de pagamento da Unión Europea, poderán prestar, con carácter profesional, os servizos de pagamento relacionados no seu artigo 1 as seguintes categorías de provedores de servizos de pagamento:

a) as entidades de crédito a que se refire o artigo 1.1 a) do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas.

b) as entidades de diñeiro electrónico a que se refire o artigo 1.1 b) do Real decreto legislativo 1298/1986, do 28 de xuño.

c) as entidades de pagamento.

d) a Sociedade Estatal de Correos e Telégrafos, S.A., respecto dos servizos de pagamento para cuxa prestación se encontra facultada en virtude da súa normativa específica.

2. Para os efectos desta lei, tamén se considerarán provedores de servizos de pagamento, cando non actúen na súa condición de autoridades públicas:

a) o Banco de España;

b) a Administración xeral do Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais.

3. Prohíbese a toda persoa física ou xurídica que non sexa provedor de servizos de pagamento, ou que estea explicitamente excluída do ámbito de aplicación desta lei, prestar, con carácter profesional, calquera dos servizos de pagamento enumerados no artigo 1.

4. As persoas físicas ou xurídicas que infrinxan o disposto neste artigo serán sancionadas de acordo co disposto no artigo 29 da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, sen prexuízo das demais responsabilidades que poidan resultar exixibles.

Artigo 5. *Acceso aos sistemas de pagamento.*

1. As normas de acceso dos provedores de servizos de pagamento autorizados aos sistemas de pagamento serán obxectivas, non discriminatorias e proporcionadas, e non dificultarán o acceso máis do que sexa necesario para previr riscos específicos, tales como riscos de liquidación, riscos operativos e riscos de explotación, e garantir a estabilidade operativa e financeira do sistema de pagamento.

En particular, os sistemas de pagamento non poderán impor aos provedores de servizos de pagamento, usuarios de servizos de pagamento ou outros sistemas de pagamento, ningún dos requisitos seguintes:

- a) normas que restrinxan a participación efectiva noutros sistemas de pagamento;
- b) normas que discriminen entre os provedores de servizos de pagamento autorizados en relación cos dereitos, obrigas e facultades dos participantes; ou
- c) calquera restrición baseada no estatuto institucional.

2. O número 1 non será aplicable:

- a) aos sistemas de pagamento recoñecidos conforme o disposto na Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores;
- b) aos sistemas de pagamento compostos exclusivamente de provedores de servizos de pagamento que pertencen a un grupo composto de entidades vinculadas polo seu capital, cando unha delas posúa un control efectivo sobre as demais.

3. As alíneas b) e c) do número 1 non serán aplicables aos sistemas de pagamento en que un único provedor de servizos de pagamento, xa sexa como entidade única ou como grupo, se encontre nas seguintes circunstancias:

- a) actúe ou poida actuar como provedor do servizo de pagamento do ordenante e do beneficiario e sexa responsable exclusivo da xestión do sistema, e
- b) autorice outros provedores de servizos de pagamento a participar no sistema e estes últimos non estean habilitados para negociar as comisións entre eles mesmos en relación co sistema de pagamento, aínda que poidan establecer a súa propia tarifa en relación co ordenante e co beneficiario.

4. Os sistemas de pagamento a que sexa de aplicación o número 1 deste artigo que teñan a súa administración central en España ou que estean xestionados por unha sociedade ou entidade española, estarán obrigados a comunicar ao Banco de España as súas normas de acceso.

O Banco de España fará públicos os sistemas de pagamento que lle comunicasen aquelas normas.

5. O Banco de España, en exercicio das súas funcións de vixilancia do funcionamento dos sistemas de pagamento, encargarse de supervisar o cumprimento do establecido neste artigo, resultando de aplicación o establecido no artigo 16 da Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España.

TÍTULO II

Réxime xurídico das entidades de pagamento

Artigo 6. *Definición, autorización e rexistro.*

1. Terán a consideración de entidades de pagamento aquelas persoas xurídicas, distintas das recollidas no artigo 4.1.a) e b), ás cales se lles outorgase autorización para prestar e executar os servizos de pagamento relacionados no artigo 1.2. A autorización poderá incluír todos ou algún dos servizos de pagamento citados.

A denominación «entidade de pagamento», así como a súa abreviatura «EP», quedará reservada a estas entidades, as cales as poderán incluír na súa denominación social, na forma en que regulamentariamente se determine.

As entidades de pagamento non poderán levar a cabo a captación de depósitos ou doutros fondos reembolsables do público na forma prevista no artigo 28.2.b) da Lei 26/1988, nin emitir diñeiro electrónico. Os fondos recibidos polas ditas entidades dos usuarios de servizos de pagamento para a prestación de servizos de pagamento non constituirán depósitos ou outros fondos reembolsables.

2. Corresponderá ao ministro de Economía e Facenda, co informe previo do Banco de España e do Servizo Executivo da Comisión de prevención do branqueo de capitais e infraccións monetarias nos aspectos da súa competencia, autorizar a creación das entidades de pagamento, así como o establecemento en España de sucursais das ditas entidades non autorizadas nun Estado membro da Unión Europea. A solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos tres meses seguintes á súa recepción ou ao momento en que se complete a documentación exixible. A solicitude de autorización entenderase desestimada por silencio administrativo se transcorre ese prazo máximo e non se notificou resolución expresa. A denegación da autorización deberá ser motivada.

3. A autorización para a creación dunha entidade de pagamento denegarase:

a) Cando esta careza dunha boa organización administrativa e contable ou de procedementos de control interno adecuados, que garantan a xestión sa e prudente da entidade.

Para estes efectos, as entidades de pagamento disporán, en condicións proporcionadas ao carácter, escala e complexidade das súas actividades, dunha estrutura organizativa adecuada, con liñas de responsabilidade ben definidas, transparentes e coherentes, así como de procedementos eficaces de identificación, xestión, control e comunicación dos riscos a que estean ou poidan estar expostos, xunto con mecanismos adecuados de control interno, incluídos procedementos administrativos e contables sólidos.

b) Se, atendendo á necesidade de garantir unha xestión sa e prudente da entidade, non se considera adecuada a idoneidade dos accionistas que vaian ter unha participación significativa. Entre outros factores, a idoneidade apreciarase en función:

1.º Da honorabilidade comercial e profesional dos accionistas. Esta honorabilidade presumirase cando os accionistas sexan administracións públicas;

2.º Dos medios patrimoniais con que contan os ditos accionistas para atender os compromisos asumidos;

3.º Da falta de transparencia na estrutura do grupo a que eventualmente poida pertencer a entidade, ou da existencia de graves dificultades para inspeccionar ou obter a información necesaria sobre o desenvolvemento das súas actividades.

c) Cando os seus administradores e directivos non teñan a honorabilidade comercial e profesional requirida,

d) Cando incumpra os requisitos de capital mínimo ou os demais que regulamentariamente se establezan para a autorización das entidades de pagamento.

Para os efectos desta lei, entenderase por participación significativa nunha entidade de pagamento española aquela que alcance, de forma directa ou indirecta, cando menos o 10 por cento do capital ou dos dereitos de voto da entidade, e aquelas que, sen chegaren á porcentaxe sinalada, permitan exercer unha influencia notable na entidade. Poderase determinar regulamentariamente, tendo en conta as características dos distintos tipos de entidades de pagamentos, cando se deberá presumir que unha persoa física ou xurídica pode exercer unha influencia notable.

4. Os requisitos exixibles para a autorización serano tamén, nos termos que se indiquen regulamentariamente, para conservala. En particular, e para tales efectos, as persoas físicas e xurídicas que adquiren, directa ou indirectamente, unha participación significativa nunha entidade de pagamento deberán informar o Banco de España indicando a contía da participación alcanzada.

5. Unha vez obtida a autorización e tras a súa constitución e inscrición no Rexistro Mercantil, as entidades de pagamento deberán, antes de iniciaren as súas actividades,

quedar inscritas no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento que se creará no Banco de España. Nese rexistro figurarán, ademais das entidades de pagamento autorizadas, os seus axentes e sucursais. No dito rexistro faranse constar os servizos de pagamento para os cales fose habilitada cada entidade de pagamento. O rexistro estará á disposición pública para a súa consulta, será accesible a través da internet e actualizarase periodicamente.

6. Facúltase o Goberno para desenvolver o réxime xurídico aplicable á creación e condicións de exercicio da actividade das entidades de pagamento, e, en particular, para o establecemento do seu capital inicial mínimo e das exixencias de recursos propios e garantías, de acordo coas previsións contidas nesta lei.

7. Ás entidades de pagamento seralles de aplicación, coas adaptacións que regulamentariamente se determinen, a Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, e as súas disposicións de desenvolvemento.

Artigo 7. *Revogación.*

1. A autorización concedida a unha entidade de pagamento só poderá ser revogada nos seguintes supostos:

- a) Se non fai uso da autorización nun prazo de doce meses.
- b) Se interrompe de feito as actividades específicas do seu obxecto social durante un período superior a seis meses.
- c) Se se acredita que obtivo a autorización por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular.
- d) Se incumpre as condicións que motivaron a autorización.
- e) Por renuncia expresa á autorización.
- f) Cando poida constituír unha ameaza para a estabilidade do sistema de pagamentos en caso de seguir prestando servizos de pagamento.
- g) Como sanción.

A autorización dunha sucursal dunha entidade de pagamento de países terceiros será revogada, en calquera caso, cando sexa revogada a autorización da entidade de pagamento que creou a sucursal.

2. O ministro de Economía e Facenda será competente para acordar a revogación.

3. Cando o Banco de España teña coñecemento de que a unha entidade de pagamento doutro Estado membro da Comunidade Europea que opera en España lle foi revogada a súa autorización, acordará de inmediato as medidas pertinentes para que a entidade non inicie novas actividades de pagamento, así como para salvaguardar os intereses dos usuarios de pagamento.

4. A revogación da autorización farase constar en todos os rexistros públicos correspondentes e, tan pronto como sexa notificada ao establecemento, comportará o seu cesamento en cantas operacións viñesen amparadas pola concesión da autorización revogada.

5. Cando se acordase a revogación da autorización dunha entidade de pagamento, o Banco de España informará disto as autoridades supervisoras competentes dos Estados membros onde aquela teña unha sucursal ou actúe en réxime de libre prestación de servizos, nos termos legalmente previstos.

Artigo 8. *Capital e recursos propios.*

1. As entidades de pagamento deberán manter en todo momento, ademais do capital mínimo exixible regulamentariamente, un volume suficiente de recursos propios en relación cos indicadores de negocio, nos termos que regulamentariamente se establezan. Para estes efectos, os recursos propios computables definiranse de acordo co disposto, para os mesmos efectos, para as entidades de crédito.

2. En relación coas obrigas mencionadas no número anterior, o Banco de España:
 - a) Poderá exceptuar as entidades de pagamento integradas nun grupo consolidable de entidades de crédito, tal e como se definen estes nas alíneas a) e b) do artigo 8.3 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, do cumprimento individual íntegro das exixencias de recursos propios.
 - b) Poderá exixir, sobre a base da avaliación dos procesos de xestión de riscos e dos mecanismos de control interno da entidade de pagamento, que a entidade de pagamento posúa unha cifra de fondos propios ata un 20 por cento superior, ou permitir que a entidade de pagamento posúa unha cifra de recursos propios ata un 20 por cento inferior a aquela que resulte das exixencias mínimas de capital requiridas á entidade conforme as normas do número 1 deste precepto.
 - c) Adoptará as medidas necesarias para impedir o uso múltiple dos elementos de recursos propios cando a entidade de pagamento pertenza ao mesmo grupo doutra entidade de pagamento ou entidade financeira, así como para asegurar unha distribución adecuada dos recursos propios entre as entidades que compoñan o grupo.
 - d) Poderá adoptar as medidas necesarias para garantir a existencia de capital suficiente para os servizos de pagamento, en particular, cando as actividades da entidade de pagamento en relación con servizos distintos dos pagamentos prexudiquen ou poidan prexudicar a solidez financeira daquela.

3. Cando unha entidade de pagamento non alcance os niveis mínimos de recursos propios establecidos de conformidade con este artigo, a entidade deberá destinar á formación de reservas as porcentaxes dos seus beneficios ou excedentes líquidos que regulamentariamente se determinen, sometendo para tal efecto a súa distribución á autorización previa do Banco de España.

Artigo 9. *Actividades.*

1. Ademais da prestación dos servizos de pagamento que se prevén no artigo 1.2 desta lei, as entidades de pagamento estarán habilitadas para levar a cabo as seguintes actividades:

- a) a prestación de servizos operativos ou servizos auxiliares estreitamente relacionados, tales como a garantía da execución de operacións de pagamento, servizos de cambio de divisas, actividades de custodia e almacenamento e tratamento de datos;
- b) a xestión de sistemas de pagamento, sen prexuízo do disposto no artigo 5;
- c) as actividades económicas distintas da prestación de servizos de pagamento, conforme a lexislación comunitaria e nacional aplicables.

Non obstante, cando unha entidade de pagamento realice simultaneamente outras actividades económicas distintas dos servizos de pagamento, e tales actividades prexudiquen ou poidan prexudicar a solidez financeira da entidade de pagamento ou poidan crear graves dificultades para o exercicio da súa supervisión, o Banco de España poderalle exixir que constituía unha entidade separada para a prestación dos servizos de pagamento.

2. As entidades de pagamento unicamente poderán manter contas de pagamento cuxo uso exclusivo se limite a operacións de pagamento. As ditas contas non poderán producir xuros, e quedarán suxeitas ás restantes limitacións operativas que regulamentariamente se determinen para asegurar a súa finalidade.

3. As entidades de pagamento poderán conceder créditos en relación cos servizos de pagamento recollidos nas alíneas d), e) e g) do artigo 1.2 desta lei unicamente se se cumpren as seguintes condicións:

- a) Que se trate dun crédito concedido exclusivamente en relación coa execución dunha operación de pagamento;

b) Que o crédito concedido en relación co pagamento, executado conforme o artigo 11 desta lei, sexa reembolsado dentro dun prazo curto que, en ningún caso, supere os doce meses;

c) Que o dito crédito non se conceda con cargo aos fondos recibidos ou en posesión para efectos da execución dunha operación de pagamento; e

d) Que os fondos propios da entidade de pagamento sexan en todo momento adecuados, conforme os criterios que para tal efecto estableza o Banco de España tendo en conta a contía total dos créditos concedidos.

Artigo 10. *Requisitos de garantía.*

1. As entidades de pagamento salvaguardarán os fondos recibidos dos usuarios de servizos de pagamento ou recibidos a través doutro provedor de servizos de pagamento para a execución das operacións de pagamento, suxeitándose a un dos dous procedementos seguintes:

a) Non se mesturarán en ningún momento cos fondos de ningunha persoa física ou xurídica que non sexan usuarios de servizos de pagamento en cuxo nome se dispón dos fondos e, caso de que aínda estean en posesión da entidade de pagamento e aínda non se entregasen ao beneficiario ou se transferisen a outro provedor de servizos de pagamento ao final do día hábil seguinte a aquel en que se recibiron os fondos, depositaranse nunha conta separada nunha entidade de crédito ou investiranse en activos seguros, líquidos e de baixo risco nos termos que se establezan regulamentariamente.

Neste caso, os titulares dos fondos gozarán de dereito de separación sobre as contas e activos mencionados no parágrafo precedente, de conformidade coa normativa concursal, en beneficio dos usuarios de servizos de pagamento, con respecto a posibles reclamacións doutros acredores da entidade de pagamento, en particular, en caso de insolvencia.

b) Ou ben estarán cubertos por unha póliza de seguro ou outra garantía comparable dunha compañía de seguros ou dunha entidade de crédito que dispoña da calidade crediticia mínima que se determine regulamentariamente, que non pertenczan ao mesmo grupo que a propia entidade de pagamento, por unha cantidade equivalente á que tería sido separada en caso de non existir a póliza de seguro ou outra garantía comparable, que se fará efectiva en caso de que fose ditado auto de declaración de concurso da entidade.

O procedemento adoptado pola entidade farase público na forma que se determine regulamentariamente e figurará no rexistro especial a que se refire o artigo 6.5 desta lei.

2. No caso de que unha entidade destine unha fracción dos fondos a que se refire o número anterior a operacións de pagamento futuras, e o resto se utilice para servizos distintos dos servizos de pagamento, esa fracción dos fondos destinados a operacións de pagamento futuras tamén estará suxeita aos requisitos establecidos no número 1 de este artigo. No caso de que a dita fracción sexa variable ou non se coñeza con antelación, aplicarase o disposto neste número sobre a base dunha hipótese acerca da fracción representativa que se destinará a servizos de pagamento, sempre que esa fracción representativa poida ser obxecto, á satisfacción do Banco de España, dunha estimación razoable a partir de datos históricos.

Artigo 11. *Exercicio do dereito de establecemento e libre prestación de servizos.*

1. Cando unha entidade de pagamento española pretenda prestar servizos de pagamento por primeira vez noutro Estado membro da Unión Europea, ben mediante o establecemento dunha sucursal ben en réxime de libre prestación de servizos, deberá comunicalo previamente ao Banco de España.

Á comunicación xuntaralle, cando menos, a seguinte información:

a) Un programa de actividades no que se indiquen, en particular, as operacións do artigo 1.2 que pretenda realizar e, de ser o caso, a estrutura da organización da sucursal e o seu domicilio previsible; e

- b) O nome e a traxectoria profesional dos directivos responsables da sucursal.

No prazo máximo dun mes, contado desde a recepción da dita comunicación, o Banco de España deberá comunicar ás autoridades competentes do Estado de acollida:

- a) O nome e o enderezo da entidade de pagamento;
- b) Os nomes das persoas responsables da xestión da sucursal, así como a súa estrutura organizativa e o seu enderezo previsible; e
- c) O tipo de servizos de pagamento que se pretenden prestar.

2. As entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea que non se acollesen, total ou parcialmente, ás excepcións permitidas polo artigo 26 da Directiva 2007/64, poderán prestar en España, ben mediante a apertura dunha sucursal, ben en réxime de libre prestación de servizos, os servizos de pagamento previstos no artigo 1.2.

A apertura en España de sucursais de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea non requirirá autorización previa, nin dotación específica de recursos.

Recibida polo Banco de España unha comunicación da autoridade supervisora da entidade de pagamento que conteña, cando menos, a información prevista no número 1 anterior, e cumpridos os demais requisitos que regulamentariamente se determinen, procederase a inscribir a sucursal no correspondente rexistro especial de entidades de pagamento, momento a partir do cal poderá a sucursal iniciar as súas actividades en España.

As entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea poderán iniciar en España a súa actividade en réxime de libre prestación de servizos tan pronto como o Banco de España reciba unha comunicación da súa autoridade supervisora que indique qué actividades pretenden realizar en España. Ese réxime será tamén de aplicación cando a entidade de pagamento pretenda iniciar por primeira vez en España algunha outra actividade das sinaladas no artigo 1.2.

3. Regulamentariamente, determinarase a forma de proceder no caso de que a entidade de pagamento pretenda efectuar cambios que entrañen modificación das informacións comunicadas ao Banco de España.

4. As entidades a que se refire o punto dous deberán respectar, no exercicio da súa actividade en España, as disposicións ditadas por razóns de interese xeral, xa sexan estas de ámbito estatal, autonómico ou local.

5. Respecto á prestación de servizos de pagamento transfronteirizos polas entidades de crédito, será de aplicación o disposto no título V da Lei 26/1988.

6. A prestación de servizos de pagamento en países terceiros, incluso mediante a creación ou adquisición de filiais, quedará suxeita, nos termos que regulamentariamente se determinen, á autorización previa do Banco de España.

7. O disposto nos números anteriores entenderase sen prexuízo das competencias atribuídas ás autoridades supervisoras pola Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención de branqueo de capitais, e as súas disposicións de desenvolvemento, e sen prexuízo do disposto no Regulamento (CE) 1781/2006, do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de novembro de 2006, relativo á información sobre os ordenantes que acompaña as transferencias de fondo.

Artigo 12. Utilización de axentes e delegación da prestación de funcións das entidades de pagamento.

1. Regulamentariamente fixaranse os requisitos que deban reunir os que actúen con carácter habitual como axentes das entidades de pagamento e as condicións a que estarán sometidos no exercicio da súa actividade.

2. Do mesmo modo se establecerán as condicións en que as entidades de pagamento poderán delegar a prestación de funcións operativas relacionadas cos servizos de pagamento.

Artigo 13. *Mantemento de rexistros.*

As entidades de pagamento conservarán todos os documentos necesarios para efectos deste título durante, cando menos, cinco anos, sen prexuízo do disposto na Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, e as súas disposicións de desenvolvemento, así como noutras disposicións comunitarias ou nacionais aplicables.

Artigo 14. *Contabilidade e auditoría.*

1. Facúltase o ministro de Economía e Facenda para establecer e modificar as normas de contabilidade e os modelos a que deberán suxeitarse as contas anuais das entidades de pagamento, dispoñendo a frecuencia e o detalle con que os correspondentes datos deberán ser subministrados ás autoridades administrativas encargadas do seu control e ser feitos públicos, con carácter xeral, polas propias entidades de pagamento. No exercicio desta facultade, para o cal poderá ser habilitado o Banco de España, non existirán máis restricións que a exixencia de que os criterios de publicidade sexan homoxéneos para todas as entidades de pagamento.

2. As entidades de pagamento deberán someter as súas contas anuais á auditoría de contas prevista no artigo 1.2 da Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, de conformidade co previsto na súa disposición adicional primeira.

3. Será de aplicación aos auditores das entidades de pagamento o disposto na disposición derradeira primeira da Lei 19/1988. A obriga de informar que alí se establece entenderase referida ao Banco de España.

4. As entidades de pagamento que leven a cabo outras actividades económicas distintas da prestación de servizos de pagamento deberán informar separadamente na memoria das contas anuais dos activos, pasivos, ingresos e gastos da actividade relativa aos servizos de pagamento e actividades auxiliares ou vinculadas a eles, e a relativa ás restantes actividades non relacionadas con eles.

Artigo 15. *Supervisión.*

1. Corresponderá ao Banco de España o control e inspección das entidades de pagamento cando leven a cabo a prestación de servizos de pagamento e a súa inscrición no rexistro que se creará para o efecto. O citado control e inspección realizaranse no marco do establecido polo artigo 43.bis da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, coas adaptacións que regulamentariamente se determinen. Esta competencia estenderase a calquera oficina, centro ou axente dentro ou fóra do territorio español e, na medida en que o cumprimento das funcións encomendadas ao Banco de España o exixa, ás sociedades que se integren no grupo da afectada.

Para estes efectos, o Banco de España poderalles exixir ás entidades e persoas suxeitas á súa supervisión tanta información sexa necesaria para comprobar o cumprimento da normativa de ordenación e disciplina a que aquelas estean suxeitas. Co fin de que o Banco de España poida obter a dita información, ou confirmar a súa veracidade, as entidades e persoas mencionadas quedan obrigadas a pór á disposición do Banco cantos libros, rexistros e documentos considere precisos, incluídos os programas informáticos, ficheiros e bases de datos, sexa cal sexa o seu soporte, físico ou virtual.

Tamén poderá emitir recomendacións ou guías de acordo co previsto no artigo 10bis.1.d) da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.

2. O Banco de España deberá informar as autoridades competentes do Estado membro de acollida sempre que desexe efectuar inspeccións *in situ* no territorio deste último.

O Banco de España poderalles encomendar ás autoridades competentes do Estado membro de acollida a realización de inspeccións *in situ* na entidade de que se trate.

3. O Banco de España poderá, no exercicio das súas propias competencias de control, en particular, no que se refire ao adecuado funcionamento do sistema de

pagamentos, inspeccionar as sucursais de entidades de pagamento autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea. Así mesmo, poderá asumir a realización das inspeccións que en relación con esas sucursais lle fosen encomendadas polas autoridades supervisoras do Estado membro onde a entidade fose autorizada.

Todo o anterior enténdese con independencia das competencias do propio Banco de España ou doutras autoridades españolas responsables de que a actividade da sucursal se realice de conformidade coas normas de interese xeral aplicables.

4. Para o adecuado exercicio das súas funcións, o Banco de España poderalles reclamar ás sucursais das entidades de pagamento comunitarias a mesma información que lles exixa ás entidades españolas.

5. A supervisión do Banco de España poderá alcanzar igualmente as persoas españolas que controlen entidades de pagamento doutros Estados membros da Unión Europea, dentro do marco da colaboración coas autoridades responsables da supervisión das ditas entidades.

6. As resolucións que dite o Banco de España no exercicio das funcións a que se refiren os números anteriores serán susceptibles de recurso ante o ministro de Economía e Facenda.

7. As medidas de intervención e de substitución previstas no título III e no artigo 62 da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, poderán ser aplicadas ás entidades de pagamento.

Artigo 16. *Información e segredo profesional.*

1. No exercicio das súas funcións de supervisión e inspección das entidades de pagamento, o Banco de España colaborará coas autoridades que teñan encomendadas funcións semellantes noutros Estados e poderá comunicar informacións relativas á dirección, xestión e propiedade destas entidades, así como as que poidan facilitar o control de solvencia delas e a súa supervisión ou sirva para evitar, perseguir ou sancionar condutas irregulares; igualmente, poderá subscribir, para tal efecto, acordos de colaboración.

No caso de que as autoridades competentes non pertenzan a outro Estado membro da Unión Europea, a subministración destas informacións exixirá que exista reciprocidade e que as autoridades competentes estean suxeitas ao deber de segredo profesional en condicións que, como mínimo, sexan equiparables ás establecidas polas leis españolas.

No caso de que as autoridades competentes pertenzan a outro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España facilitaralles ás interesadas, por propia iniciativa, calquera información que sexa esencial para o exercicio das súas tarefas de supervisión, e, cando se lle solicite, toda información pertinente para iguais fins.

2. Será, así mesmo, de aplicación, coas adaptacións que regulamentariamente se determinen, o disposto no artigo 6 do Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, tanto para os efectos previstos no número anterior como para os restantes previstos no propio artigo.

3. Adicionalmente, o Banco de España poderá intercambiar información que sexa relevante para o exercicio das súas respectivas competencias:

a) Co Banco Central Europeo e cos bancos centrais nacionais dos Estados membros da Unión Europea, na súa calidade de autoridades monetarias e de supervisión, e, de ser o caso, con outras autoridades públicas responsables da vixilancia dos sistemas de pagamento e liquidación;

b) Con outras autoridades pertinentes designadas en virtude desta lei, da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, da Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, e as súas disposicións de desenvolvemento, e doutras disposicións de dereito comunitario aplicables aos provedores de servizos de pagamento.

TÍTULO III

Transparencia das condicións e requisitos de información aplicables aos servizos de pagamento, resolución e modificación do contrato marco

Artigo 17. *Ámbito de aplicación.*

1. Este título será aplicable ás operacións de pagamento singulares, aos contratos marco e ás operacións de pagamento afectadas polos ditos contratos.

2. Cando o usuario do servizo de pagamento non sexa un consumidor, as partes nas operacións e contratos mencionados no número anterior poderán acordar que non se apliquen, en todo ou en parte, este título e as súas disposicións de desenvolvemento.

Artigo 18. *Transparencia das condicións e os requisitos de información aplicables aos servizos de pagamento.*

O provedor de servizos de pagamento facilitaralle ao usuario de servizos de pagamento, dun modo facilmente accesible para el, toda a información e condicións relativas á prestación dos servizos de pagamento que se fixen en desenvolvemento desta lei. O ministro de Economía e Facenda determinará os requisitos de información e demais condicións aplicables ás operacións de pagamento único e ás operacións de pagamento reguladas por un contrato marco, así como as excepcións ao réxime xeral de información para os instrumentos de pagamento de escasa contía.

Artigo 19. *Gastos de información.*

1. O provedor de servizos de pagamento non lle poderá cobrar ao usuario do servizo de pagamento pola subministración de información indicada neste título e nas súas disposicións de desenvolvemento.

2. O provedor e o usuario de servizos de pagamento poderán acordar que se cobren gastos pola comunicación de información adicional ou máis frecuente, ou pola transmisión desta por medios de comunicación distintos dos especificados no contrato marco, sempre e cando a información se facilite por petición do usuario do servizo de pagamento.

3. Cando o provedor de servizos de pagamento poida cobrar os gastos en concepto de información conforme o disposto no número 2, eses gastos serán adecuados e acordados cos custos efectivamente soportados polo provedor de servizos de pagamento.

Artigo 20. *Carga da proba sobre os requisitos de información.*

A carga da proba do cumprimento dos requisitos en materia de información establecidos neste título e nas súas disposicións de desenvolvemento recaerá sobre o provedor de servizos de pagamento.

Artigo 21. *Resolución do contrato marco.*

1. O usuario do servizo de pagamento poderá resolver o contrato marco en calquera momento a menos que as partes conviñesen nun aviso previo. O prazo de aviso previo non poderá exceder un mes.

2. A resolución dun contrato marco que se formalizase por un período indefinido ou superior a 12 meses será gratuíta para o usuario de servizos de pagamento se se efectúa unha vez transcorridos os 12 meses. En todos os demais casos, os gastos derivados da resolución serán apropiados e estarán en consonancia cos custos.

3. De acordarse así no contrato marco, o provedor de servizos de pagamento poderá resolver un contrato marco formalizado por un período indefinido se avisa cunha antelación mínima de dous meses.

4. Dos gastos que se cobren periodicamente polos servizos de pagamento, o usuario de servizos de pagamento só aboará a parte proporcional debida ata a resolución do contrato. Cando tales comisións se pagasen por anticipado, reembolsaranse de maneira proporcional.

5. As disposicións deste artigo entenderanse sen prexuízo do disposto no Código civil sobre os dereitos das partes a solicitaren a declaración de nulidade do contrato marco.

Artigo 22. *Modificación das condicións do contrato marco.*

1. O provedor de servizos de pagamento deberá propor calquera modificación das condicións contractuais e da información e as condicións a que se refire o artigo 18 de maneira individualizada e en papel ou outro soporte duradeiro, na forma que determine o ministro de Economía e Facenda, e cunha antelación non inferior a dous meses respecto da data en que entre en vigor a modificación proposta.

Non obstante, poderanse aplicar de maneira inmediata todas aquelas modificacións que, inequivocamente, resulten máis favorables para os usuarios de servizos de pagamento.

Todas as modificacións propostas se deberán destacar con claridade. Cando se conviñese así, o provedor de servizos de pagamento informará o usuario de servizos de pagamento de que cabe considerar que aceptou a modificación das condicións de que se trate en caso de non comunicar ao provedor de servizos de pagamento a súa non aceptación con anterioridade á data proposta de entrada en vigor. En tal caso, o provedor de servizos de pagamento especificará que o usuario de servizos de pagamento terá o dereito a resolver o contrato marco de forma inmediata e sen custo ningún antes da data proposta para a aplicación das modificacións.

2. As modificacións dos tipos de xuro ou de cambio poderán ser aplicadas de inmediato e sen aviso previo, sempre que así se acordase no contrato marco e que as variacións se baseen nos tipos de xuro ou de cambio de referencia acordados. O usuario de servizos de pagamento será informado de toda modificación do tipo de xuro o antes posible, a menos que as partes acordasen unha frecuencia específica ou un procedemento de comunicación ou posta á disposición da información. Non obstante, os cambios nos tipos de xuro ou de cambio que sexan máis favorables para os usuarios de servizos de pagamento poderán aplicarse sen aviso previo.

3. As modificacións dos tipos de xuro ou de cambio utilizados nas operacións de pagamento aplicaranse e calcularanse dunha forma neutra e que non resulte discriminatoria con respecto aos usuarios de servizos de pagamento.

TÍTULO IV

Dereitos e obrigas en relación coa prestación e utilización de servizos de pagamento

CAPÍTULO I

Disposicións comúns

Artigo 23. *Excepcións.*

1. Cando o usuario do servizo de pagamento non sexa un consumidor, as partes poderán convir que non se apliquen, total ou parcialmente, os artigos 24.1, 25.1 último inciso do primeiro parágrafo, 30, 32, 33, 34, 37 e 45 deste título.

2. Ademais, os provedores de servizos de pagamento poderán convir cos seus usuarios de servizos de pagamento que non se apliquen para os instrumentos de pagamento de escasa contía, nas condicións que se determinen regulamentariamente, determinadas disposicións deste título.

3. Cando o provedor de servizos de pagamento do ordenante non teña capacidade para bloquear a conta ou o instrumento de pagamento, non se aplicará o disposto nos artigos 31 e 32 desta lei, nas condicións que regulamentariamente se establezan, ao diñeiro electrónico, tal e como se define no punto segundo do artigo 21 da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro.

4. Naquelas operacións en que algún dos provedores de servizos de pagamento non estea situado na Unión Europea ou naquelas operacións realizadas en moeda distinta do euro ou da dalgún outro Estado membro, non serán de aplicación os artigos 24.2 e 38.

Artigo 24. *Gastos aplicables.*

1. O provedor de servizos de pagamento non lle poderá cobrar ao usuario do servizo de pagamento polo cumprimento das súas obrigas de información ou polas medidas correctivas ou preventivas recollidas neste título, salvo que se pactase outra cosa de conformidade co previsto nos seus artigos 19.2, 36.1, 37.5 e 44.2. Neses casos, os gastos serán recollidos no contrato entre o usuario e o provedor de servizos de pagamento e serán adecuados e acordes cos custos efectivamente soportados polo provedor de servizos de pagamento.

2. En toda prestación de servizos de pagamento que non inclúa unha conversión de divisas, o beneficiario pagará os gastos cobrados polo seu provedor de servizos de pagamento e o ordenante aboará os gastos cobrados polo seu provedor de servizos de pagamento. Cando a operación de pagamento inclúa unha conversión en divisas aplicarase, salvo pacto en contrario, igual criterio de distribución de gastos.

Non obstante o anterior, en toda operación de pagamento en que ambos os prestadores de servizos de pagamento estean en España e inclúa unha conversión de divisas, o beneficiario pagará os gastos cobrados polo seu provedor de servizos de pagamento e o ordenante os percibidos polo seu provedor de servizos de pagamento; os gastos de conversión, salvo indicación en contrario das partes, serán satisfeitos por quen a demande.

3. Será nula toda cláusula que lle impida ao beneficiario dunha orde de pagamento exixir ao ordenante o pagamento dunha cota adicional ou ofrecer unha redución pola utilización dun instrumento de pagamento específico. En todo caso, as cotas adicionais que se puideren impor polo uso de instrumentos de pagamento específicos non poderán superar os gastos diferenciais en que efectivamente incorra o beneficiario pola aceptación de tales instrumentos.

Reglamentariamente, poderanse establecer límites ao dereito de cobramento de gastos tendo en conta a necesidade de fomentar a competencia e promover o uso de instrumentos de pagamento eficientes.

Cando, na utilización dun determinado instrumento de pagamento, se exixa o pagamento dunha cota adicional ou ofrezca unha redución polo seu uso, o usuario de servizos de pagamento será informado disto antes de se levar a cabo a operación.

CAPÍTULO II

Autorización de operacións de pagamento

Artigo 25. *Consentimento e retirada do consentimento.*

1. As operacións de pagamento consideraranse autorizadas cando o ordenante dese o consentimento para a súa execución. Na falta de tal consentimento a operación de pagamento considerárase non autorizada.

O ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento acordarán a forma en que se dará o consentimento así como o procedemento de notificación deste.

2. O consentimento poderase outorgar con anterioridade á execución da operación ou, de estar así convido, con posterioridade a ela, conforme o procedemento e límites acordados entre o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento.

3. O ordenante poderá retirar o consentimento en calquera momento anterior á data de irrevogabilidade a que se refire o artigo 37. Cando o consentimento se dese para unha serie de operacións de pagamento, a súa retirada implicará que toda futura operación de pagamento que estiver cuberta polo dito consentimento se considerará non autorizada.

Artigo 26. *Limitacións á utilización do instrumento de pagamento.*

1. Cando se empregue un instrumento de pagamento específico co fin de notificar o consentimento, o ordenante e o provedor de servizos de pagamento poderán acordar o establecemento de límites ás operacións de pagamento executadas a través dese instrumento de pagamento.

2. Sempre que se acordase no contrato marco, o provedor de servizos de pagamento poderá reservar para si o dereito de bloquear a utilización dun instrumento de pagamento por razóns obxectivamente xustificadas relacionadas coa seguranza do instrumento de pagamento, a sospeita dunha utilización non autorizada ou fraudulenta del ou, en caso de que estea asociado a unha liña de crédito, se o seu uso puiden supor un aumento significativo do risco de que o ordenante poida ser incapaz de facer fronte á súa obriga de pagamento.

3. Nos supostos previstos no número anterior, o provedor de servizos de pagamento informará o ordenante, na forma convida, do bloqueo do instrumento de pagamento e dos motivos para iso. De ser posible, esta comunicación producirase con carácter previo ao bloqueo e, en caso contrario, inmediatamente despois del, a menos que a comunicación de tal información resulte comprometida por razóns de seguranza obxectivamente xustificadas ou sexa contraria a calquera outra disposición normativa.

4. O provedor de servizos de pagamento desbloqueará o instrumento de pagamento ou substituirao por outro novo unha vez que deixasen de existir os motivos para bloquear a súa utilización. O anterior entenderase sen prexuízo do dereito do usuario a solicitar o desbloqueo en tales circunstancias. O desbloqueo do instrumento de pagamento ou a súa substitución por un novo realizaranse sen ningún custo para o usuario do servizo de pagamento.

Artigo 27. *Obrigas do usuario de servizos de pagamento en relación cos instrumentos de pagamento.*

O usuario de servizos de pagamento habilitado para utilizar un instrumento de pagamento deberá cumprir as obrigas seguintes:

a) utilizar o instrumento de pagamento de conformidade coas condicións que regulen a súa emisión e utilización; en particular, en canto reciba o instrumento de pagamento, o usuario deberá tomar todas as medidas razoables co fin de protexer os elementos de seguranza personalizados de que vaia provisto; e

b) en caso de extravío, subtracción ou utilización non autorizada do instrumento de pagamento, notificalo sen demoras indebidas ao provedor de servizos de pagamento ou á entidade que este designe, en canto teña coñecemento diso.

Artigo 28. *Obrigas do provedor de servizos de pagamento en relación cos instrumentos de pagamento.*

O provedor de servizos de pagamento emisor dun instrumento de pagamento cumprirá as obrigas seguintes:

a) Cerciorarse de que os elementos de seguranza personalizados do instrumento de pagamento só sexan accesibles para o usuario de servizos de pagamento facultado para utilizar o dito instrumento. En particular, soportará os riscos que poidan derivar do envío ao ordenante tanto dun instrumento de pagamento como de calquera elemento de seguranza personalizado deste.

b) Absterse de enviar instrumentos de pagamento que non fosen solicitados, salvo en caso de que deba substituírse un instrumento de pagamento xa entregado ao usuario de servizos de pagamento.

Esta substitución poderá vir motivada pola incorporación ao instrumento de pagamento de novas funcionalidades non expresamente solicitadas polo usuario, sempre que no

contrato marco se previsa tal posibilidade e a substitución se realice con carácter gratuíto para o cliente.

c) Garantir que en todo momento estean dispoñibles medios adecuados e gratuítos que permitan ao usuario de servizos de pagamento efectuar a comunicación indicada no artigo 27.b), ou solicitar un desbloqueo conforme o disposto no artigo 26.4. A este respecto, o provedor de servizos de pagamento facilitará, tamén gratuitamente, ao usuario de tales servizos, cando este llo requira, medios tales que lle permitan demostrar que efectuou a dita comunicación, durante os 18 meses seguintes a ela, e

d) Impedir calquera utilización do instrumento de pagamento unha vez efectuada a notificación a que se refire o artigo 27.b).

Artigo 29. Notificación de operacións non autorizadas ou de operacións de pagamento executadas incorrectamente.

1. Cando o usuario de servizos de pagamento teña coñecemento de que se produciu unha operación de pagamento non autorizada ou executada incorrectamente, deberá comunicala sen tardanza inxustificada ao provedor de servizos de pagamento, co fin de poder obter rectificación deste.

2. Salvo nos casos en que o provedor de servizos de pagamento non lle proporcionase ou non lle fíxese accesible ao usuario a información correspondente á operación de pagamento, a comunicación a que se refire o número precedente deberase producir nun prazo máximo de trece meses desde a data do cargo ou do aboamento.

Cando o usuario non sexa un consumidor, as partes poderán pactar un prazo inferior distinto do previsto no parágrafo anterior.

Artigo 30. Proba da autenticación e execución das operacións de pagamento.

1. Cando un usuario de servizos de pagamento negue ter autorizado unha operación de pagamento xa executada ou alegue que esta se executou de xeito incorrecto, corresponderalle ao seu provedor de servizos de pagamento demostrar que a operación de pagamento foi autenticada, rexistrada con exactitude e contabilizada, e que non se viu afectada por un fallo técnico ou calquera outra deficiencia.

2. Para os efectos do establecido no número anterior, o rexistro polo provedor de servizos da utilización do instrumento de pagamento non bastará, necesariamente, para demostrar que a operación de pagamento foi autorizada polo ordenante, nin que este actuou de maneira fraudulenta ou incumpriu deliberadamente ou por negligencia grave unha ou varias das súas obrigas conforme o artigo 27.

Artigo 31. Responsabilidade do provedor de servizos de pagamento en caso de operacións de pagamento non autorizadas.

Sen prexuízo do disposto no artigo 29 desta lei, e das indemnizacións por danos e perdas a que puiden haber lugar conforme a normativa aplicable ao contrato formalizado entre o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento, en caso de que se execute unha operación de pagamento non autorizada, o provedor de servizos de pagamento do ordenante devolveralle de inmediato o importe da operación non autorizada e, de ser o caso, restablecerá na conta de pagamento en que se cargase o dito importe o estado que tería existido de non se ter efectuado a operación de pagamento non autorizada.

Artigo 32. Responsabilidade do ordenante en caso de operacións de pagamento non autorizadas.

1. Malia o disposto no artigo 31, o ordenante soportará, ata un máximo de 150 euros, as perdas derivadas de operacións de pagamento non autorizadas resultantes da utilización dun instrumento de pagamento extraviado ou subtraído.

2. O ordenante soportará o total das perdas que afronte como consecuencia de operacións de pagamento non autorizadas que sexan froito da súa actuación fraudulenta

ou do incumprimento, deliberado ou por negligencia grave, de unha ou de varias das súas obrigas conforme o artigo 27.

3. Salvo en caso de actuación fraudulenta, o ordenante non soportará ningunha consecuencia económica pola utilización, con posterioridade á notificación a que se refire o artigo 27.b), dun instrumento de pagamento extraviado ou subtraído.

4. Se o provedor de servizos de pagamento non ten dispoñibles medios adecuados para que se poida notificar en todo momento o extravío ou a subtracción dun instrumento de pagamento, segundo o disposto no artigo 28.1.c), o ordenante non será responsable das consecuencias económicas que deriven da utilización do dito instrumento de pagamento, salvo en caso de que actuase de maneira fraudulenta.

Artigo 33. Devolución de operacións de pagamento iniciadas por un beneficiario ou a través del.

1. O ordenante terá dereito á devolución polo seu provedor de servizos de pagamento da cantidade total correspondente ás operacións de pagamento autorizadas, iniciadas por un beneficiario ou a través del, que fosen executadas sempre que se satisfagan as seguintes condicións:

a) Cando se deu a autorización, esta non especificaba o importe exacto da operación de pagamento, e

b) O dito importe supera o que o ordenante podía esperar razoablemente tendo en conta as súas anteriores pautas de gasto, as condicións do seu contrato marco e as circunstancias pertinentes ao caso.

Por petición do provedor de servizos de pagamento, o ordenante deberá achegar datos de feito referentes a tales condicións.

Para efectos dos débitos domiciliados, o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento poderán convir no contrato marco que o ordenante teña dereito á devolución do seu provedor de servizos de pagamento, mesmo cando non se cumpran as condicións para a devolución previstas anteriormente.

2. Para efectos do número 1, alínea b), anterior, o ordenante non poderá invocar motivos relacionados co cambio de divisa cando se aplicase o tipo de cambio de referencia acordado co seu provedor de servizos de pagamento.

3. En todo caso, o ordenante e o provedor de servizos de pagamento poderán convir no contrato marco que aquel non teña dereito á devolución se transmitiu directamente o seu consentimento á orde de pagamento ao provedor de servizos de pagamento e sempre que o dito provedor ou o beneficiario lle proporcionasen ou puxesen á súa disposición a información relativa á futura operación de pagamento con, cando menos, catro semanas de antelación á data prevista.

Artigo 34. Solicitudes de devolución por operacións de pagamento iniciadas por un beneficiario ou a través del.

1. O ordenante poderá solicitar a devolución a que se refire o artigo 33 por unha operación de pagamento autorizada iniciada por un beneficiario ou a través del, durante un prazo máximo de oito semanas contadas a partir da data de cargo dos fondos na súa conta.

2. No prazo de dez días hábiles desde a recepción dunha solicitude de devolución, o provedor de servizos de pagamento deberá devolver o importe íntegro da operación de pagamento ou ben xustificar a súa denegación de devolución, indicando neste caso os procedementos de reclamación, xudiciais e extraxudiciais, á disposición do usuario.

No caso de débitos domiciliados, tal denegación non se poderá producir cando o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento conviñesen no contrato marco o dereito daquel a obter a devolución, mesmo no suposto de que non se satisfagan as condicións establecidas para iso no artigo 33.1.

CAPÍTULO III

Execución dunha orde de pagamento

Sección 1.ª Ordes de pagamento e importes transferidos

Artigo 35. *Recepción de ordes de pagamento.*

1. O momento de recepción dunha orde de pagamento será aquel en que esta é recibida polo provedor de servizos de pagamento do ordenante, con independencia de que fose transmitida directamente polo ordenante ou indirectamente a través do beneficiario.

Se o momento da recepción non é un día hábil para o provedor de servizos de pagamento do ordenante, a orde de pagamento considerarase recibida o seguinte día hábil. O provedor de servizos de pagamento poderá establecer, pódoo en coñecemento do ordenante, unha hora máxima a partir da cal calquera orde de pagamento que se reciba se considerará recibida o seguinte día hábil.

2. Se o usuario de servizos de pagamento que inicia a orde de pagamento e o seu provedor acordan que a execución da orde de pagamento comece nunha data específica ou ao final dun período determinado, ou ben o día en que o ordenante puxese fondos á disposición do seu provedor de servizos de pagamento, considerarase que o momento de recepción da orde para efectos do artigo 40 é o día acordado. Se este día non for un día hábil para o provedor de servizos de pagamento, a orde de pagamento considerarase recibida o seguinte día hábil.

Artigo 36. *Rexeitamento de ordes de pagamento.*

1. Se o provedor de servizos de pagamento rexeita a execución dunha orde de pagamento, deberalle notificar ao usuario de servizos de pagamento tal negativa e, no posible, os motivos desta, así como o procedemento para rectificar os posibles erros de feito que a motivaron, salvo que outra norma prohiba tal notificación.

A notificación realizarase ou farase accesible do modo convidado o antes posible e, en calquera caso, dentro do prazo de execución a que se refire o artigo 40.

O contrato marco poderá conter unha cláusula que lle permita ao provedor de servizos de pagamento cobrar gastos por esta notificación cando a negativa estiver obxectivamente xustificada.

2. No caso de que se cumpran todas as condicións fixadas no contrato marco entre o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento, este non se poderá negar a executar unha orde de pagamento autorizada, con independencia de que esta fose iniciada ben polo ordenante ben por un beneficiario ou a través deste, salvo que o prohiba unha disposición normativa.

3. Para os efectos do establecido nos artigos 40 e 45, as ordes de pagamento cuxa execución fose rexeitada non se considerarán recibidas.

Artigo 37. *Irrevogabilidade dunha orde de pagamento.*

1. O usuario de servizos de pagamento non poderá revogar unha orde de pagamento despois de ser recibida polo provedor de servizos de pagamento do ordenante, salvo que se especifique outra cosa neste artigo.

2. Cando a operación de pagamento sexa iniciada polo beneficiario ou a través del, o ordenante non poderá revogar a orde de pagamento unha vez que se transmitise ao beneficiario a orde de pagamento ou o seu consentimento para que se execute a operación de pagamento.

3. Non obstante, nos casos de débito domiciliado e sen prexuízo dos dereitos de devolución fixados nesta lei, o usuario poderá revogar unha orde de pagamento, como máis tarde, ao final do día hábil anterior ao día convidado para o cargo dos fondos na conta do ordenante.

4. No caso en que o momento de recepción corresponda cunha data previamente acordada entre o usuario de servizos de pagamento que inicia a orde e o seu provedor de servizos de pagamento, aquel poderá revogar a orde de pagamento, como máis tarde, ao final do día hábil anterior ao día convido.

5. Unha vez transcorridos os prazos especificados nos números 1 a 4 anteriores, a orde de pagamento poderá ser revogada unicamente se así quedou convido entre o usuario de servizos de pagamento e o seu provedor. Nos casos indicados nos números 2 e 3 anteriores será necesario, ademais, o acordo do beneficiario. De estar convido así no contrato marco, o provedor de servizos de pagamento poderá cobrar gastos pola revogación.

Artigo 38. *Importes transferidos e importes recibidos.*

1. Con carácter xeral, o provedor de servizos de pagamento do ordenante, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario e todos os posibles intermediarios que interveñan na operación de pagamento deberán transferir a totalidade do importe da operación de pagamento absténdose de deducir gasto ningún da cantidade transferida.

2. Non obstante, o beneficiario e o seu provedor de servizos de pagamento poderán acordar que este deduza os seus propios gastos do importe transferido antes de aboarlo ao beneficiario. Neste caso, a cantidade total da operación de pagamento, xunto cos gastos, aparecerá por separado na información facilitada ao beneficiario polo seu provedor de servizos de pagamento.

3. Agás no previsto no número anterior, o provedor de servizos de pagamento do ordenante garantirá a recepción polo beneficiario da cantidade total das operacións de pagamento iniciadas polo ordenante. No caso de operacións de pagamento iniciadas polo beneficiario ou realizadas a través del, o seu provedor de servizos de pagamento garantiralles a recepción do importe total da operación de pagamento.

Sección 2.ª *Prazo de execución e data de valor*

Artigo 39. *Ámbito de aplicación.*

1. Esta sección aplicarase ás operacións de pagamento realizadas en euros, nas que ambos os provedores de servizos de pagamento estean situados na Unión Europea.

2. As previsións que se establezan serán tamén de aplicación para as restantes operacións de pagamento, salvo acordo en contrario entre o usuario de servizos de pagamento e o seu provedor de servizos de pagamento. Non obstante, o disposto para a data de valor do aboamento na conta de pagamento do beneficiario e de dispoñibilidade dos fondos, así como para a data de valor do cargo na conta de pagamento do ordenante, aplicarase en todo caso.

Sen prexuízo do anterior, cando o usuario de servizos de pagamento e o seu provedor de servizos de pagamento acorden un prazo de execución superior ao previsto no artigo 40, o dito prazo, nas operacións de pagamento intracomunitarias, non excederá catro días hábiles contados desde o momento da recepción da orde.

Artigo 40. *Operacións de pagamento a unha conta de pagamento.*

1. O provedor de servizos de pagamento do ordenante, tras o momento de recepción da orde de pagamento conforme o artigo 35, asegurarse de que o importe da operación de pagamento é aboado na conta do provedor de servizos de pagamento do beneficiario, como máximo ao final do día hábil seguinte. Non obstante, o prazo sinalado poderase prolongar nun día hábil para as operacións de pagamento iniciadas en papel.

2. O provedor de servizos de pagamento do beneficiario establecerá a data de valor e de dispoñibilidade da cantidade da operación de pagamento na conta de pagamento do beneficiario tras ter recibido os fondos de conformidade co artigo 43.

3. O provedor de servizos de pagamento do beneficiario transmitirá unha orde de pagamento iniciada polo beneficiario ou a través del ao provedor de servizos de pagamento

do ordenante dentro dos prazos convidos entre o beneficiario e o seu provedor de servizos de pagamento, de forma que, polo que se refire ao cargo domiciliado e ás operacións con tarxetas, permita a execución do pagamento na data convida.

Artigo 41. *Beneficiarios non titulares de contas de pagamento no provedor de servizos de pagamento.*

Cando o beneficiario non sexa titular dunha conta de pagamento no provedor de servizos de pagamento, o provedor de servizos de pagamento que reciba os fondos para o beneficiario deberaos pór á disposición deste no prazo indicado no artigo 40.

Artigo 42. *Efectivo ingresado nunha conta de pagamento.*

Cando un consumidor ingrese efectivo nunha conta de pagamento na moeda desa conta de pagamento, poderá dispor do importe ingresado desde o mesmo momento en que teña lugar o ingreso. A data de valor do ingreso será a do día en que se realice este.

No caso de que o usuario de servizos de pagamento non sexa un consumidor, poderase establecer que se dispoña do importe ingresado, como máximo, o día hábil seguinte ao da recepción dos fondos. Igual data de valor se deberá outorgar aos fondos ingresados.

Artigo 43. *Data de valor e dispoñibilidade dos fondos.*

1. A data de valor do aboamento na conta de pagamento do beneficiario non será posterior ao día hábil en que o importe da operación de pagamento se aboou na conta do provedor de servizos de pagamento do beneficiario.

O provedor de servizos de pagamento do beneficiario asegurarse de que a cantidade da operación de pagamento estea á disposición do beneficiario inmediatamente despois de que a dita cantidade fose aboada na conta do provedor de servizos de pagamento do beneficiario.

2. A data de valor do cargo na conta de pagamento do ordenante non será anterior ao momento en que o importe da operación de pagamento se cargue na dita conta.

Sección 3.ª *Responsabilidade*

Artigo 44. *Identificadores únicos incorrectos.*

1. Cando unha orde de pagamento se execute de acordo co identificador único, considerarase correctamente executada en relación co beneficiario especificado no dito identificador.

2. Se o identificador único facilitado polo usuario de servizos de pagamento é incorrecto, o provedor non será responsable da non execución ou da execución defectuosa da operación de pagamento.

Non obstante, o provedor de servizos de pagamento do ordenante fará esforzos razoables por recuperar os fondos da operación de pagamento.

De estar convido así no contrato marco, o provedor poderá cobrar gastos ao usuario do servizo de pagamento pola recuperación dos fondos.

3. Cando o usuario de servizos de pagamento facilítase información adicional á requirida polo seu provedor para a correcta execución das ordes de pagamento, o provedor de servizos de pagamento unicamente será responsable, para os efectos da súa correcta realización, da execución de operacións de pagamento conformes co identificador único facilitado polo usuario de servizos de pagamento.

Artigo 45. *Non execución ou execución defectuosa.*

1. No caso das ordes de pagamento iniciadas polo ordenante, o seu provedor de servizos de pagamento será responsable fronte a aquel da correcta execución da operación de pagamento ata o momento en que o seu importe se aboe na conta do provedor de servizos de pagamento do beneficiario. Producido este aboamento, o provedor de servizos

de pagamento do beneficiario será responsable fronte ao beneficiario da correcta execución da operación.

No caso de operacións de pagamento non executadas ou executadas defectuosamente, cando o provedor de servizos de pagamento do ordenante sexa responsable conforme o disposto no parágrafo anterior, devolverá sen demora inxustificada ao ordenante a cantidade correspondente á operación e, de ser o caso, restablecerá o saldo da conta de pagamento á situación en que estaría de non ter tido lugar a operación de pagamento defectuosa.

Cando o responsable, conforme o disposto no parágrafo primeiro deste artigo, sexa o provedor de servizos de pagamento do beneficiario, este porá inmediatamente á disposición do beneficiario a cantidade correspondente á operación de pagamento, aboando, de ser o caso, a cantidade correspondente na conta daquel.

En todo caso, cando unha orde de pagamento procedente do ordenante non se execute ou se execute defectuosamente, o provedor de servizos de pagamento do ordenante tratará de indagar inmediatamente, logo de petición e con independencia da súa responsabilidade conforme este punto, os datos relativos á operación de pagamento e notificaralle ao ordenante os resultados.

2. No caso de ordes de pagamento iniciadas polo beneficiario ou a través del, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario será responsable da correcta transmisión da orde de pagamento ao provedor de servizos de pagamento do ordenante. Nestes casos, cando a operación non se execute ou se execute de maneira defectuosa, por causa imputable a el, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario reiterará inmediatamente a orde de pagamento ao provedor de servizos de pagamento do ordenante.

Ademais, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario será responsable fronte ao beneficiario da xestión da operación de pagamento. En particular, velará por que, unha vez aboada na súa conta a cantidade correspondente á operación de pagamento, tal cantidade estea á disposición do beneficiario inmediatamente despois de producido o dito aboamento.

No caso de ordes de pagamento iniciadas polo beneficiario ou a través del, nas cales, conforme o previsto nos dous parágrafos anteriores, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario non sexa responsable, a responsabilidade ante o ordenante polas operacións de pagamento non executadas ou executadas incorrectamente será do provedor de servizos de pagamento do ordenante. Nestes casos, o provedor de servizos de pagamento do ordenante devolveralle a este, segundo proceda e sen demora inxustificada, a cantidade correspondente á operación de pagamento non executada ou executada de forma defectuosa e restablecerá o saldo da conta de pagamento á situación en que estaría de a operación non ter ocorrido.

En todo caso, cando unha orde de pagamento procedente do beneficiario non se execute ou se execute defectuosamente, o provedor de servizos de pagamento do beneficiario tratará de indagar inmediatamente, logo de petición e con independencia da súa responsabilidade conforme este punto, os datos relativos á operación de pagamento e notificaralle ao beneficiario os resultados.

Artigo 46. *Indemnización adicional.*

Sen prexuízo das indemnizacións adicionais que se puideren determinar de conformidade coa normativa aplicable ao contrato suscrito entre o usuario e o seu provedor, cada provedor de servizos de pagamento será responsable fronte ao seu respectivo usuario de todos os gastos que, de conformidade co disposto no artigo 45, sexan da súa responsabilidade, así como dos xuros que se puidesen ter aplicado ao usuario como consecuencia da non execución ou da execución defectuosa de operacións.

Artigo 47. *Dereito de reclamación.*

No caso de que a responsabilidade dun provedor de servizos de pagamento conforme o artigo 45 sexa atribuíble a outro provedor de servizos de pagamento ou a un intermediario, aquel poderá repetir contra o provedor ou intermediario responsable as posibles perdas ocasionadas, así como as cantidades aboadas. Isto sen prexuízo doutras compensacións suplementarias que se puideren establecer de conformidade cos acordos concluídos entre o provedor de servizos de pagamento e os seus intermediarios, e a lexislación aplicable aos acordos concluídos entre ambas as partes.

Artigo 48. *Ausencia de responsabilidade.*

A responsabilidade establecida conforme os capítulos II e III deste título non se aplicará en caso de circunstancias excepcionais e imprevisibles, fóra do control da parte que invoca acollerse a estas circunstancias, cuxas consecuencias terían sido inevitables a pesar de todos os esforzos en sentido contrario, ou en caso de que a un provedor de servizos de pagamento se lle apliquen outras obrigas legais.

CAPÍTULO IV

Protección de datos

Artigo 49. *Protección de datos.*

1. O tratamento e a cesión dos datos relacionados coas actividades a que se refire esta lei están sometidos ao disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

2. Non será necesario o consentimento do interesado para o tratamento por parte dos sistemas de pagamento e dos provedores de servizos de pagamento dos datos de carácter persoal que resulten necesarios para garantir a prevención, investigación e descubrimento da fraude nos pagamentos.

Así mesmo, os suxeitos a que se refire o parágrafo anterior poderán intercambiar entre si, sen precisaren o consentimento do interesado, a información que resulte necesaria para o cumprimento dos citados fins.

3. De conformidade co disposto no artigo 5.5 da Lei orgánica 15/1999, non será preciso informar o afectado acerca do tratamento e das cesións de datos a que se refire o número anterior.

CAPÍTULO V

Procedementos de reclamación extraxudicial para a resolución de litixios

Artigo 50. *Procedementos de reclamación extraxudicial.*

1. Os provedores de servizos de pagamento, nas súas relacións cos usuarios de servizos de pagamento, estarán sometidos aos mecanismos previstos na lexislación sobre protección dos clientes de servizos financeiros e, concretamente, ao establecido no artigo 29 da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro.

Naqueles casos en que os usuarios de servizos de pagamento teñan a condición de consumidor conforme o texto refundido da Lei xeral para a defensa dos consumidores e usuarios e outras leis complementarias, aprobado mediante o Real decreto legislativo 1/2007, do 16 de novembro, as partes poderán acudir, cando así o acorden, á arbitrase de consumo prevista no Real decreto 231/2008, do 15 de febreiro, polo que se regula o sistema arbitral de consumo.

2. Os órganos previstos na lexislación sobre protección dos clientes de servizos financeiros cooperarán, no caso de litixios transfronteirizos, cos organismos competentes da resolución destes conflitos no ámbito comunitario.

TÍTULO V

Régime sancionador

Artigo 51. *Régime sancionador.*

1. Ás entidades de pagamento reguladas no título II seralles de aplicación, coas adaptacións que regulamentariamente se determinen, o réxime sancionador previsto na Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito, así como o procedemento sancionador establecido para os suxeitos que participan nos mercados financeiros.

2. O dito réxime alcanzará tamén as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa nunha entidade de pagamento, conforme o previsto no número tres do artigo seguinte.

3. Terán a consideración de normas de ordenación e disciplina dos provedores de servizos de pagamento a que se refiren as letras a), b) e c) do número 1 do artigo 4, as disposicións contidas nos títulos I (coa excepción do artigo 5) e II desta lei, e as previstas nos artigos 18 e 19 do título III, e no artigo 50. O seu incumprimento será sancionado como unha infracción grave, sempre que non teñan carácter ocasional ou illado, de acordo co previsto na Lei 26/1988.

4. As actividades levadas a cabo polos axentes e sucursais dos provedores de servizos de pagamento autorizados noutro Estado membro da Unión Europea que sexan contrarias ao establecido nos títulos III e IV serán sancionadas de conformidade co establecido neste artigo.

Disposición adicional. *Régime aplicable aos débitos ou aboamentos correspondentes a operacións distintas das de pagamento.*

O disposto no artigo 43 aplicarase a aquelas operacións distintas das previstas no número 2 do artigo 1 cuxo aboamento ou cargo se produza en contas de pagamento ou noutras contas á vista mantidas en entidades de crédito.

No caso de cheques ou outras operacións suxeitas a cláusula suspensiva, o disposto no artigo 43 só será de aplicación cando se producise o aboamento en firme na conta do provedor de servizos de pagamento.

Disposición transitoria primeira. *Régime transitorio para o prazo de execución de determinadas operacións de pagamento.*

En relación co prazo establecido no artigo 40.1, ata o 1 de xaneiro de 2012, o ordenante e o seu provedor de servizos de pagamento poderán acordar un prazo non superior a tres días hábiles e, no caso de operacións orixinadas e recibidas en España, non superior a dous días hábiles. Non obstante, os prazos sinalados poderanse prolongar nun día hábil para as operacións de pagamento iniciadas en papel.

Disposición transitoria segunda. *Régime transitorio para os que presten servizos de pagamento.*

1. Os establecementos de cambio de moeda que fosen autorizados para a xestión de transferencias co exterior antes do 25 de decembro de 2007 deberán obter, antes do 30 de abril de 2011, autorización do ministro de Economía e Facenda para transformarse nalguna das entidades previstas no artigo 4.1 para os efectos de poder seguir prestando servizos de pagamento conforme o previsto nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento. Aquelas entidades que non obtivesen a autorización nesa data deberán cesar na prestación de servizos de pagamento.

Non obstante, a transformación en entidades de pagamento dos establecementos de cambio de moeda que estiveren autorizados para a xestión de transferencias co exterior non requirirá autorización previa se non se solicita a ampliación do obxecto social e sempre

que a entidade acredite que cumpren os requisitos mínimos establecidos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

As solicitudes de creación de establecementos de cambio de moeda autorizados para a xestión de transferencias co exterior que fosen presentadas ao Banco de España con anterioridade á data de entrada en vigor desta lei tramitaranse conforme as normas vixentes no momento da solicitude e quedarán suxeitas ao réxime transitorio previsto nesta disposición.

2. As persoas xurídicas que con anterioridade ao 25 de decembro de 2007 viñesen realizando actividades propias das entidades de pagamento, poderanas continuar ata o 30 de abril de 2011. Con posterioridade a esta data, o exercicio de tales actividades unicamente será posible se solicitaron e obtiveron autorización como algunha das entidades previstas no artigo 4.1. Aquelas persoas xurídicas que non obtivesen a citada autorización, deberán cesar na prestación de servizos de pagamento na data mencionada ou no mes seguinte á notificación da denegación da autorización.

Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio para determinados contratos.*

1. Os contratos que as entidades de crédito que operen en España teñan subscritos coa súa clientela, na data de entrada en vigor desta lei, para a regulación das condicións en que debe ter lugar a prestación dos servizos de pagamento a que se refire esta lei, seguirán sendo válidos unha vez que entre en vigor, sen prexuízo da aplicación, a partir do dito momento e no caso de que a contraparte sexa unha persoa física, das condicións máis favorables para o cliente que poidan derivar das súas normas.

2. Con independencia do disposto no número anterior, os contratos a que se refire deberanse adaptar ao previsto nesta lei no prazo de 12 meses contados desde a súa data de entrada en vigor. O dito prazo será de 18 meses para os contratos de tarxeta de crédito ou débito. Para iso, as entidades remitirán aos seus clientes, a través do medio de comunicación pactado, as modificacións contractuais derivadas da aplicación desta lei e da súa normativa de desenvolvemento, co fin de que poidan outorgar o seu consentimento aos cambios introducidos. Este consentimento considerarase tacitamente concedido se, transcorridos tres meses desde a recepción da comunicación, o cliente non manifestou a súa oposición a tales cambios. Igual presunción caberá se o cliente solicita, transcorrido un mes desde aquela recepción, un novo servizo amparado no dito contrato; tales circunstancias, xunto á que se indica no parágrafo seguinte, figurarán, de maneira preferente e destacada, na comunicación personalizada que a entidade lle faga chegar ao cliente.

Cando o cliente amose a súa desconformidade coas novas condicións establecidas, poderá resolver, sen custo ningún ao seu cargo, os contratos ata daquela vixentes.

3. O disposto nos números anteriores será tamén de aplicación, en iguais termos, aos contratos que os establecementos de cambio de moeda teñan subscritos coa súa clientela, co fin de regular a xestión de transferencias co exterior, e ás demais persoas xurídicas que con anterioridade ao 25 de decembro de 2007 viñesen realizando actividades propias das entidades de pagamento.

4. Os instrumentos de pagamento, as ordes recorrentes e os consentimentos emitidos antes da entrada en vigor desta lei, incluídas as domiciliacións de débitos, seguirán sendo válidos e entenderanse nos termos acordados, mesmo tacitamente, co usuario dos servizos de pagamento, salvo que sexan modificados por este. Todo isto, sen prexuízo da aplicación inmediata das condicións máis favorables que poidan derivar para o usuario das normas desta lei, sempre que aquel for unha persoa física, e da adaptación dos contratos prevista no número 2 desta disposición transitoria.

Disposición derogatoria. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei e, en particular, a Lei 9/1999, do 12 de abril, pola que se regula o réxime xurídico das transferencias entre Estados membros da Unión Europea.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.*

Habílitase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento, execución e cumprimento do previsto nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Títulos competenciais.*

Esta lei dítase de conformidade co disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución.

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 211/1964, do 24 de decembro, sobre regulación da emisión de obrigacións por sociedades que non adoptasen a forma de anónimas, asociacións ou outras persoas xurídicas e a constitución do sindicato de obracionistas.*

Engádese unha disposición adicional á Lei 211/1964, do 24 de decembro, sobre regulación da emisión de obrigacións por sociedades que non adoptasen a forma de anónimas, asociacións ou outras persoas xurídicas e a constitución do sindicato de obracionistas, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional.

Esta lei non resulta de aplicación ás emisións de valores das entidades públicas ás cales se estenda o réxime da débeda do Estado.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.*

Dáselles unha nova redacción ás alíneas e) e f) do artigo 52 da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito, nos seguintes termos:

«e) Os servizos de pagamento, tal e como se definen no artigo 1 da Lei de servizos de pagamento.

f) a emisión e xestión doutros medios de pagamento, tales como tarxetas de crédito, cheques de viaxe ou cheques bancarios, cando esta actividade non estea recollida na alínea e).»

Disposición derradeira quinta. *Modificación da Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais.*

Engádense dúas novas letras k e l ao artigo 2.1 da Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, nos seguintes termos:

«k. As entidades de pagamento.

l. As empresas de asesoramento financeiro.»

Disposición derradeira sexta. *Modificación da Lei 3/1994, do 14 de abril, pola que se adapta a lexislación española en materia de entidades de crédito á segunda Directiva de coordinación bancaria e se introducen outras modificacións relativas ao sistema financeiro.*

Engádese unha alínea f) ao punto primeiro da disposición adicional primeira da Lei 3/1994, do 14 de abril, pola que se adapta a lexislación española en materia de entidades de crédito á segunda Directiva de coordinación bancaria e se introducen outras modificacións relativas ao sistema financeiro, coa seguinte redacción:

«f) Os restantes servizos de pagamento definidos no artigo 1 da Lei de servizos de pagamento, coas limitacións que para o efecto se poidan establecer

regulamentariamente; en particular, as contas de pagamento que abran quedarán suxeitas ás mesmas condicións exixibles para as das entidades de pagamento.»

Disposición derradeira sétima. *Modificación da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamento e de liquidación de valores.*

A Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamento e de liquidación de valores, queda modificada nos seguintes termos:

Un. Dáselle unha nova redacción ao segundo parágrafo da alínea c) do artigo 2 nos seguintes termos:

«Para estes efectos, entenderase por participantes as entidades de crédito segundo a definición da alínea a) do número 1 do artigo 4 da Directiva 2006/48/CE, e as empresas de investimento segundo a definición do punto 1 do número 1 do artigo 4 da Directiva 2004/39/CE, autorizadas para operar no Espazo Económico Europeo, o Tesouro Público e os órganos equivalentes das comunidades autónomas, e os entes pertencentes ao sector público dos enumerados no artigo 3 do Regulamento (CE) número 3603/1993, do 13 de decembro, polo que se establecen definicións para a aplicación das prohibicións a que se refiren o artigo 104 e o número 1 do artigo 104 B do Tratado, así como calquera empresa cuxa administración principal se encontre fóra da Unión Europea e cuxas funcións correspondan ás das entidades de crédito ou empresas de investimento da Unión Europea, que sexan aceptados como membros do sistema, de acordo coas normas reguladoras deste, e que sexan responsables fronte a el de asumir obrigas financeiras derivadas do seu funcionamento.»

Dous. Suprímese a alínea a) do artigo 8, relativa aos sistemas españois recoñecidos, e reordénase a relación dos sistemas, comprendidos agora entre as alíneas a) e i).

Tres. Dáselles unha nova redacción aos números 1, 2 e 3 do artigo 17 nos seguintes termos:

«1. A xestión do Sistema Nacional de Compensación Electrónica será asumida por unha sociedade anónima que xirará baixo a denominación social de «Sociedad Española de Sistemas de Pago, Sociedade Anónima».

Esta sociedade actuará baixo o principio de equilibrio financeiro e terá por obxecto exclusivo:

a) Facilitar o intercambio, compensación e liquidación de ordes de transferencia de fondos entre participantes, segundo se definen na alínea c) do artigo 2 desta lei, sexan cales sexan os tipos de documentos, instrumentos de pagamento ou transmisión de fondos que motiven as citadas ordes de transferencia.

b) Facilitar a distribución, recollida e tratamento de medios de pagamento ás entidades de crédito.

c) Prestar servizos técnicos e operativos complementarios ou accesorios das actividades citadas nas alíneas a) e b) anteriores, así como outros requiridos para que a sociedade colabore e coordine as súas actividades no ámbito dos sistemas de pagamento.

d) As demais que lle encomende o Goberno, logo de informe do Banco de España.

A sociedade poderá participar nos restantes sistemas que regula esta lei, sen que poida asumir riscos alleos aos derivados da actividade que constitúe o seu obxecto exclusivo. O ministro de Economía e Facenda, contando co informe previo do Banco de España, establecerá aquelas actividades de intermediación financeira que a sociedade pode realizar e que resulten necesarias para o desenvolvemento das súas funcións.

No marco do seu obxecto social, a sociedade poderá establecer con outros organismos ou entidades que desenvolvan funcións análogas, dentro ou fóra do territorio nacional, as relacións que considere convenientes para o mellor desenvolvemento das funcións que lle competen, e asumir a xestión doutros sistemas ou servizos de finalidade análoga, distintos do citado Sistema Nacional de Compensación Electrónica.

2. A sociedade establecerá as normas básicas de funcionamento dos sistemas que xestione, incluíndo o réxime de adhesión a eles, as condicións que regulen as ordes cursadas aos ditos sistemas e o momento en que estas se entenderán aceptadas, así como os procedementos de compensación delas e os medios de cobertura das obrigas que asuman os participantes. O Banco de España, atendendo aos riscos que entrañe no procesamento e liquidación dos pagamentos, poderá fixar límites á contía das ordes de transferencia de fondos que poidan ser cursadas a través dun determinado sistema, establecendo, de ser o caso, as canles adecuadas para elas. A sociedade poderá aceptar, administrar e executar as garantías que cumpra constituír, de ser o caso, nos sistemas que xestione, levar os rexistros das operacións e garantías e, en xeral, realizar cantos actos de disposición e administración resulten necesarios ou adecuados para o seu mellor funcionamento.

3. A supervisión da sociedade será exercida polo Banco de España, ao cal lle corresponderá autorizar, con carácter previo á súa adopción polos órganos correspondentes da sociedade, os estatutos sociais e as súas modificacións, así como as normas básicas de funcionamento dos sistemas e servizos que xestione. No caso das normas básicas relativas aos servizos complementarios ou accesorios a que se refire a alínea c) do número 1, e das restantes instrucións que regulen a operativa dos sistemas e servizos xestionados pola sociedade, esta deberaas comunicar ao Banco de España coa maior brevidade posible tras a súa adopción, e poderán entrar en vigor unha vez transcorrido o prazo que determine o Banco de España sen ter mostrado a súa oposición.»

Disposición derradeira oitava. *Modificación do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.*

Engádesse un segundo parágrafo no número 2 do artigo décimo sexto do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso da produtividade e para a mellora da contratación pública, nos seguintes termos:

«En caso de concurso, mentres se manteña vixente o acordo de compensación contractual, será de aplicación o disposto no primeiro parágrafo do artigo 61.2 da Lei concursal. Se o acordo for resuelto con posterioridade á declaración de concurso, será de aplicación o establecido no artigo 62.4 da Lei concursal.»

Disposición derradeira novena. *Modificación da Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores.*

A Lei 22/2007, do 11 de xullo, sobre comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores, queda modificada nos seguintes termos:

Un. Engádesse un novo parágrafo ao artigo 8, co seguinte teor literal:

«Cando sexa de aplicación a Lei de servizos de pagamento, as disposicións en materia de información contidas no artigo 7.1 desta lei, con excepción do establecido no número 2, alíneas c) a g), o disposto no número 3, alíneas a), b) e e), e o incluído no número 4, alínea b), substituiranse polo establecido no artigo 18 (transparencia das condicións e dos requisitos de información aplicables aos servizos de pagamento)

da Lei de servizos de pagamento e as súas disposicións de desenvolvemento, nos termos que alí se establezan.»

Dous. Derrógase o artigo 12.

Disposición derradeira décima. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, pola que se modifican as directivas 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE e 2006/48/CE pola que se derroga a Directiva 97/5/CE.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de novembro de 2009.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO